

Producția Video în orele de Limbi Străine – Câteva probleme didactice

de Michael Dal, Universitatea din Islanda

1. Limbajul ca activitate

Astăzi, cei mai mulți profesori de limbi străine își propun să aplice o metodă comunicativă procesului de predare prin aceea că vor să facă din competența comunicativă, scopul predării, și prin faptul că există o legătură de interdependență între limbaj și comunicare. Cu alte cuvinte, predarea unei limbi străine în zilele noastre consemnează faptul că limbajul este o activitate și că această activitate ar trebui să fie vizibilă în orele de limbi străine.

Acest punct este de asemenea coroborat în rezultatele unei cercetări inițiate de echipa DIVIS printre profesorii de limbi străine, în mai multe țări europene. O parte a chestionarului era cu privire la experiența respondenților în procesul de predare. Scopul acestei părți a studiului era acela de a evidenția, printre altele, ce fel de activități de predare a limbilor străine își propun profesorii pentru orele lor și care tip de activități consideră ei a fi cele mai productive și de succes în procesul de predare-învățare a unei limbi străine.

Participanții au prezentat cu toții aproximativ 110 tipuri de activități pe care ei le interpretează ca fiind cele mai uzuale și cele mai reușite activități de predare ale unei limbi străine. Astfel, activitățile au fost clasificate în două grupuri principale:

1) activități care ar putea fi considerate ca fiind "active sau productive" și 2) activități care ar putea fi considerate "pasive sau receptive". Rezultatul acestei clasificări ne arată că o mare majoritate - aproximativ 75% dintre participanți profesori de limbi străine consideră "activitățile active sau productive" a fi cele mai de succes și pe care ei singuri și le concep pentru desfășurarea unei ore de limbi străine. Cineva poate interpreta acest rezultat ca o verificare a faptului că verificarea laturii comunicative a predării unei limbi străine are un mare impact, iar acesta poate deveni scopul comun a-i face pe elevi să folosească limba străină în clasă mai mult prin activități comunicative cum ar fi: jocurile de roluri, mini-piese de teatru sau rezolvarea unor sarcini.

2. Producția video și principiile predării limbilor străine.

A-i lăsa pe elevi să lucreze cu producție video, poate fi înțeles ca un bun exemplu de activitate comunicativă, pe care acest procedeu o implică, de exemplu, diferite exerciții de îndeplinire de sarcini și

de joc de rol. De asemenea, acest lucru implică o regulă pentru folosirea limbii țintă într-un fel autentic și de înțeles. Adesea, limba țintă nu este vizibilă în mediul elevilor și singurul loc unde ei aud și au oportunitatea să o vorbească și să o folosească, este în clasă. Astăzi, totuși, acest lucru nu mai este atât de valabil pentru engleză, deoarece engleza a devenit *lingua franca* a lumii Vestice și astfel este o limbă modernă și vizibilă în toate mijloacele media moderne, dar când este vorba de a învăța limbi ca germana, franceza, spaniola, limbile nordice și alte limbi drept limbi străine, limba țintă poate fi *ascunsă* și nu foarte accesibilă elevului.

Totuși este adesea foarte important ca predarea unei limbi să stabilească o practică autentică pentru a folosi limba străină în clasă. A-i lăsa pe elevi să lucreze cu producția video este unul dintre felurile care definesc acest principiu.

Alt principiu de bază pentru predarea modernă a limbilor străine este acela că elevilor ar trebui să li se dea oportunitatea să învețe să-și exprime ideile și opiniile cu privire la diferite probleme. Când lucrează cu producția video elevii vor avea și oportunitatea de a folosi un script pentru producția video sau, dacă există învățăcei mai avansați, există și oportunitatea de a lăsa elevii să improvizeze și să folosească limbajul țintă ei înșiși. De asemenea, în producția video cel care învață limba străină poate să aleagă nu numai ceea ce să spună, dar și cum să spună sau cum să-și prezinte un punct de vedere. Acesta este un punct în predarea unei limbi străine și poate fi aplicat oricărui tip de comunicare.

Producția video poate, în altă ordine de idei, să fie un instrument puternic pentru ca profesorul să facă vizibilă elevilor în clasă folosirea unei limbi străine. Acest lucru nu asigură faptul că produsul eforturilor elevilor poate fi fără erori. De fapt, există o mare probabilitate ca produsul finit să conțină o mulțime de greșeli de limbă care pot fi uneori o piedică pentru privitori în a înțelege pe deplin mesajul produsului final. Totuși, astăzi, greșelile sunt tolerate și văzute ca un rezultat firesc al dezvoltării aptitudinilor de comunicare într-o limbă străină. Punctul general de vedere este acela că elevii ar trebui să învețe din propriile lor greșeli pentru a fi capabili să-și dezvolte comunicarea interlingvistică – aceasta este limba pe care elevii o stăpânesc și nu este limba lor maternă, nici limba țintă, ci o a treia țintă cu gramatica ei, adică cu vocabularul ei ș.a.m.d.

A produce un material video poate fi o activitate care stimulează interacțiunea comunicativă între elevi și astfel să încurajeze relațiile de cooperare dintre elevi în timpul orelor de limbi străine. În acest fel învățarea unei limbi este nu doar o problemă pentru o singură persoană ci și o problemă pentru grup. Cu alte cuvinte, lucrând cu producția video elevii reușesc să alcătuiască un grup de lucru și devin responsabili pentru grup și nu individual.

3. Producția video are conținut propriu și și este o parte a procesului

Folosirea producțiilor video în clasele de limbi străine poate fi înțeleasă ca o instruire cu conținut propriu. Contribuția specială a instrucției cu conținut propriu este că aceasta integrează învățarea unui anumit conținut, în contextul nostru, cum să produci un material video. Din acest punct de vedere, ar fi important ca toate manualele și alte materiale despre producția video să fie disponibile în limba țintă. În acest fel, elevii ar putea găsi necesar faptul de a citi instrucțiunile asupra producției video în limba țintă.

Activitățile de limbă ar trebui întotdeauna să fie înțelese ca un proces în care elevii trebuie să treacă și nu poți să te aștepti ca un elev să iasă și să folosească o limbă străină în diferite situații fără o pregătire adecvată. Dacă dorim ca elevii să ia parte într-un proiect sau tema ca de exemplu festivalul de muzică sau activități de familie este important să-i pregătim, să le dăm vocabularul necesar și structurile, o instruire validă, incluzând pregătirea și repetițiile. Acest lucru ar putea include o pregătire în avans,

folosind materiale practice despre probleme similare pentru moment. Fără aceasta elevii vor fi repede pierduți cu privire la finalizarea proiectului și calitatea limbajului va lăsa mult de dorit. Din cauza acestor necesități de a-și pregăti subiectele în limba străină, elevii se vor confrunta cu nevoia de a stabili o anumită continuitate în activitățile de învățare, fiindu-le folositor dacă timpul ar fi împărțit în mai multe sesiuni acoperind diferite sarcini și teme.

A produce un material video poate fi înțeles ca un studiu de probă și o activitate de rezolvare care ar trebui să fie asumată de-a lungul unei sesiuni de studiu, care să consistă din două sau mai multe lecții, depinzând de subiectul pentru materialul video. Așa cum producția video poate fi luată în calcul ca un proiect bazat pe sarcini care își propune să creeze celor care învață un context natural și inteligibil pentru folosirea limbii. Cum elevii lucrează ca să finalizeze sarcina de filmare video, ei au oportunitatea să interacționeze și să ia decizii despre cum să sfârșească sarcina. Asemenea interacțiune ar putea, în mod ideal, să fie făcută în limba țintă, și este gândită să ușureze achiziția limbii, așa cum elevii trebuie să lucreze, să se înțeleagă unul cu celălalt și să se exprime singuri. Totuși ca să faci un produs video, poate fi oarecum complicat din punct de vedere tehnic și doar elevii foarte avansați ar putea fi capabili să comunice adecvat cu privire la procesul de filmare în limba țintă. Astfel calitatea limbii străine și dicția pot fi sprijinite în feluri diferite.

Este important să ne asigurăm că folosirea unei limbi străine este prezentă și vizibilă în pregătirea lucrului cu scriptul pentru producția video planificată. Cu alte cuvinte este nevoie în această parte a muncii elevilor ca cineva să fie sigur că materialul video al elevilor conține cantitatea necesară de limbaj și că elevii lucrează cu ambele: limbaj și imagini. Riscul este că elevii pot face un material video cu o mulțime de efecte și muzică, dar numai cu foarte puțină limbă, mai mult un material video muzical decât unul dramatizat. Aceasta ar putea conduce la producerea unui limbaj scris mai degrabă decât la comunicare verbală. Nimic nu este în neregulă în acest lucru, dar dacă faza de pregătire include pregătirea pentru comunicare orală, ca de exemplu video, în forma de repetiții, acesta va fi un exercițiu mai bun și va conduce la o mai bună calitate a producției finale.

Este totuși de sugerat ca elevii să urmeze un model de învățare bazat pe sarcini deja trasate când lucrează cu producția video. Un asemenea model urmează trei pași:

- stagiul de pregătire ;
- îndeplinirea sarcinii ;
- prezentarea și evaluarea sarcinii.

4. Munca de pregătire – pre-task

În stagiul de pregătire este indicat ca elevii să fie 1) familiarizați cu echipamentul dacă nu au mânuit echipament video înainte și 2) să definească subiectul pentru producerea materialului video. Un proiect video poate fi creat ca o producție ce implică toată clasa. Totuși, poate fi dificil să implici o întreagă clasă într-o mare producție. Este adesea mai bine să împarți clasa în grupuri mai mici de producție dacă ai echipamentul necesar (de exemplu acces la mai mult decât o cameră video și la mai mult decât un computer).

Munca de pregătire include de asemenea alocarea unor responsabilități necesare pentru întreaga clasă sau pentru membrii grupului. Cele mai multe producții video cer un anumit tip de cercetare pe un subiect, dar exact cu această cercetare este făcută și ceea ce trebuie să fie cercetat, depind desigur de

ce fel de producție video, clasa sau grupul vor să facă. De exemplu, dacă clasa vrea să facă o introducere cu privire la școala lor unor colegi dintr-o altă școală, ei probabil ar trebui să facă cercetări asupra istoriei școlilor, fapte despre numărul de elevi, facultate etc., dacă vor să facă o poveste video bazată pe o scurtă istorie de cercetare ce implică alte părți cum ar fi locația, folosirea materialelor vizuale, producerea dialogurilor ș.a.m.d.

O parte esențială a muncii de pregătire este dezvoltarea unui script pentru producția video. Scriptul ar trebui fi scris în limba țintă (aceasta este limba străină) și este de mare importanță ca întreaga echipă de producție să fie implicată în producerea scriptului. Doar pentru acest motiv este o bună idee să nu faci o echipă de producție prea mare. O echipă de producție de 4-6 persoane este de preferat. Pentru a te asigura că munca de script a elevilor este înțeleasă, este o bună idee să produci o listă de priorități și chiar tabele, diagrame și forme care pot s-o facă mai ușoară pentru ei, în ideea de a contura un script. Scripturile pot fi mai mult sau mai puțin complicate depinzând de vârsta elevilor și de abilităților lor de limbaj.

Sunt multe jocuri și tehnici care pot fi folosite pentru a ajuta un grup de elevi să înceapă să se gândească la idei care să fie prezentate pe video și să dezvolte teme sau povești deosebite. Aceste jocuri sau activități introductive adesea ajută întregul grup să participe la planificarea materialului video decât să-l lase unor membri ai clasei mai dominanți sau mai experimentați. Unul simplu, care s-ar potrivi atât pentru elevii mici cât și cei mai mari, este acela de a juca Consecințe scrise, un joc în care participanții construiesc povești prin alternarea cu scrisul. Acesta poate fi făcut folosind computerele dacă profesorul are acces la laboratorul de informatică din școală. Fiecare elev sau doi elevi împreună încep să scrie o poveste pe computer. După câteva minute (10 minute de exemplu), elevii circulă de la un computer la altul și continuă să scrie povestea pe care unul dintre colegii săi a început-o. În acest fel, ideea de succesiune a unei asemenea povești scrise poate fi dezvoltată într-un timp dat. Această poveste este atunci prezentată și clasa sau grupul pot alege care poveste le place cel mai mult și pe care o vor dezvolta mai târziu. În mod alternativ, acest joc poate fi făcut prin împrumutul unui lucru în grup (cum ar fi o cană sau o scrumieră), și cine o ține trebuie să adauge ceva la poveste. Exercițiul ar trebui să fie făcut desigur în limba țintă.

Alt joc folositor este așa numitul *joc al bătutului din palme*. Acesta este un mod efectiv de a reduce inhibițiile într-un grup și de a începe să lucrăm pe o temă. Ideea este de a face fiecare persoană să spună ceva pe rând și să țină pasul cu bătutul din palme al grupului, de două ori, între ture. Profesorul ar trebui să înceapă prin a merge în jurul grupului spunând ceva foarte obișnuit, exemplu: ce a mâncat fiecare la micul dejun și apoi să se apropie de tema pe care grupul vrea să o dezvolte. Dacă de exemplu tema este șomajul pentru un grup de adolescenți, cineva ar putea să înceapă prin a-i face să spună ce meserii vroiau ei să urmeze când erau copii. În acest fel experiențele de viață reală pot fi incluse pentru a crea o poveste. Anecdotele câștigate în acest fel pot fi dezvoltate mai departe prin a cere unora din grup să mergă în mijlocul cercului, în timp ce ceilalți inventează dialogul pentru ei, o propoziție la un anumit moment, făcând turul cercului.

Un altfel de a ajuta elevii să dezvolte o poveste este jocul de fotografie. Alege o imagine pentru publicitate, o imagine nemișcată, o revistă sau un ziar. Se cere elevilor să reconstruiască imaginea pentru a semăna cu imaginea originală cât de mult posibil. Apoi li se cere să construiască o poveste care explică evenimentele ce conduc la momentul arătat în imagine sau ce s-a întâmplat după aceea.

O parte importantă a definirii scriptului este lucrul cu dialogurile. Pentru această parte poate fi de ajutor dacă elevilor li s-a prezentat câteva fraze ideomatice care sunt folosite într-o temă anume cu care ei sunt deja obișnuiți. Aceasta este când adolescenții săi cei mai mici, la nivelul intermediar, pot folosi *ceva pregătit dinainte ca suport* (un sketch sau scris special), pe care elevii ar putea-o citi ca un

exercițiu de interpretare și apoi să folosească acest lucru pentru a extrage fraze cu care să-și producă propria creație. Acesta nu ar putea doar să le îmbunătățească pronunția, ci și să le dea lor mai multe idei pentru propriile lor scripturi.

În faza de pregătire este de asemenea necesar unde și cum se face înregistrarea. Dacă nu este în locația respectivă, poate fi o necesitate să colecționezi materiale vizuale și să faci un studio. De asemenea, deciziile ar putea fi făcute pe diviziunea muncii. Aceasta include printre alte lucruri decizii despre cum ar trebui să avem grijă de partea tehnică a înregistrării și cine va interpreta în fața camerei.

Când deciziile au fost luate cu privire la locul unde ar trebui să fie înregistrarea, care este rolul fiecărui membru al grupului în producția video și dacă scriptul a fost produs, este timpul să se înregistreze materialul video.

5. Înregistrarea - în timpul executării sarcinii

Procedurile de înregistrare vor include o anumită pregătire. Este necesar să se facă probe pentru caracteristicile tehnice cum ar fi sunetul, setarea video camerei, etc.

O importantă parte a procedurilor de înregistrare este repetiția, unde participanții repetă instrucțiunile făcute în script (dialoguri, gesturi, etc.). Această parte a sarcinii video este importantă deoarece repetiția și interpretarea pot îmbunătăți atât limbajul, cât și producția într-un număr de feluri, de exemplu creșterea complexității, propoziții care sunt exprimate mai clar și elevii devin mai fluenți. Câteva dintre ideile din script pot necesita aranjarea sau schimbarea lor când sunt puse în realitate. În acel caz este necesar ca grupul să ia decizii cu privire la aceasta.

Când echipamentul și camera au fost pregătite și pornite, iar participanții au terminat de repetat, înregistrarea poate să înceapă. Când se folosește video digital, nu este nevoie să fii foarte strict cu privire la tăierea și editarea în timpul procesului de înregistrare. De fapt este posibil să înregistrezi cât de mult vrei și să editezi mai târziu. Pe de altă parte este posibil să eviți prea mult editarea după înregistrare, iar acest lucru poate fi avut în minte odată cu *controlul de producție*. Este o idee bună să încurajezi elevii să-și planifice un număr de secvențe scurte pentru a-și îmbogăți produsul final. A minimiza procedura de editare este o idee bună și aceasta poate fi ușor făcută prin reducerea greșelilor din timpul înregistrării. Altfel, procesul de editare poate fi foarte lung și fără sens.

Când înregistrarea este terminată elevii pot să importe materialul pe un computer care conține un program de editare cum ar fi Windows Movie Maker. În majoritatea programelor de editare există posibilitatea de a importa materialul într-o poveste cadru cu timp limitat și unde poți să construiești filmul doar cu simplul agață-și-trage. Este, de asemenea, posibil să ștergi filmările proaste și să incluzi doar cele mai bune scene. În cele mai multe programe de editare este posibil să adaugi fotografiile statice în video, muzică și alte materiale audio. De asemenea, este posibil să aplici diferite efecte cum ar fi tranzițiile și astfel să adaugi titluri produsului final.

Editarea înregistrărilor video poate fi o activitate care consumă timp, dacă nu ai un script. Totuși procesul de editare poate să compenseze multe probleme care survin în timpul înregistrării, și editarea poate fi un bun instrument pentru a face producția video mai vizibilă și mai puternică. Pe de altă parte timpul folosit în editare, care este întotdeauna mult mai mult decât filmarea în sine, adesea ia mai mult decât se estimează. În timp ce editează, elevii au tendința de a-și demonstra înalte ambiții tehnice deoarece ei adesea au modele de roluri din filemele profesionale. De aceea controlul producției este considerat a fi o problemă majoră în a asigura un echilibru între conținut, discurs și manieră tehnică.

Editarea materialului video cere o anumită decizie de producție.

Vor apărea întrebări despre anumite scene care vor trebui incluse sau șterse. De asemenea, efectele sau alegerea fondului musical sau alte efecte de sunet pot fi o problemă de discuție în interiorul grupului. Totuși este bine ca limbajul vorbit să predomină în materialul video și nu alte efecte.

Când editarea s-a terminat și produsul final este gata de vizionare, el ar trebui să fie publicat într-un format mic ca avi, wma, sau alte formate similare

6. Prezentarea și evaluarea - post - task

Evaluarea post-task are scopul pedagogic de a oferi oportunitatea prezentării sarcinii video și de a încuraja reflecția asupra felului în care producția video a fost îndeplinită. Mai mult scopul este de încuraja atenția la limbaj și forma lingvistică, mai ales la acele forme care s-au dovedit problematice pe parcursul filmării.

Materialul video poate fi prezentat în clasă, unor colegi din alte clase și chiar făcut public, ca de exemplu YouTube. Totuși, trebuie să ne asigurăm că o producție video publicată pe site-uri publice are permisiunea tuturor elevilor implicați și dacă acest material este de o calitate care să-l permită publicarea.

Elevilor li se poate cere un raport asupra felului în care au produs materialul video și de ce au decis să facă așa cum au făcut. Acest fel de reflecție încurajează elevii să se uite critic la munca lor și chiar le furnizează anumite instrumente pentru a face produse mai bune în viitor. Să zicem că dacă sunt 3 sau 4 prezentări într-o clasă, există și oportunitatea de a lăsa alte grupuri sau elevi de a face o evaluare a fiecărei prezentări. Acesta poate fi făcută prin crearea unui simplu chestionar de evaluare în care ei ar putea completa: *mi-a plăcut video în întregime - video a fost ok, dar se putea mai bine etc.* Chestionarele de evaluare pot constitui o bază pentru viitoare discuții sau producții video.

Deoarece producția video este o parte a orei de limbă străină, este de asemenea recomandat ca elevii să fie invitați să se concentreze asupra limbajului și a formei. A produce un material video poate fi văzut ca un instrument pentru a convinge elevii să folosească limba țintă în clasă și ca un instrument pentru a dezvolta fluența și a promova folosirea strategiilor de comunicare la mai multe nivele.

Concentrându-ne pe limbaj în stagiul post-task poate fi un fel în care vom cuantifica pericolul pe care elevii îl au în a dezvolta fluența pe socoteala acurateții. De aceea este foarte important să ne concentrăm în acest punct pe erorile de limbaj ale elevilor.

Totuși întrebarea este ce aspecte ar trebui să fie considerate? Răspunsul la această întrebare este evident: profesorii ar trebui să selecteze cuvinte, fraze sau propoziții pe care elevii le-au folosit incorect în timp ce interpretau în materialul video, sau expresii și structuri pe care nici măcar nu le-au folosit. Cu alte cuvinte, profesorii ar trebui să caute să adreseze erori sau lipsuri de limbă în cunoștințele de limbaj ale elevilor. O considerație aparte trebuie să fie dată faptului la câte elemente de limbaj trebuie un profesor să se adreseze. Ar trebui el să se concentreze pe un singur aspect și să-l trateze intensiv sau pe un număr de aspecte care sunt tratate extensiv? Ambele abordări sunt garantate și depind de vârsta elevilor, de nivelul lor și de subiectul materialului video. Este de asemenea timpul ca profesorul să-și extindă vocabularul, idiomurile, structurile sau pronunția elementelor menționate mai sus, sau să folosească consolidarea tehnicilor /exercițiilor-jocuri pentru a *le face să se potrivească*. Fără aceasta, mult dintre câștigul activității creative riscă să devină de scurtă durată și restricționat.

7 Tipuri de video prezentare

Descrierea lucrului în producția video cu diferite sarcini de până acum nu este specifică, ci doar firească. Scopul nu este să facă un ghid concis cu privire la ceea ce trebuie făcut în diferite faze ale unei sarcini video, ci mai degrabă să evidențieze câteva dintre cele mai importante probleme didactice și pedagogice când se folosește video în orele de limbi străine. Exact cum fiecare dintre fazele descrise se vor plia în mod natural pe ceea ce elevii vor alege să facă ca și producție video. Iată o listă de feluri comune ale unor video prezentări, pornind de la cea mai simplă formă de prezentare la cea mai complicată.

7.1 Povestea foto

Povestea foto este o poveste digitală făcută prin colectarea de fotografii și compilarea lor într-un fel care o face o poveste coerentă. O poveste foto poate fi ușor făcută folosind PowerPoint Microsoft sau alt program PowerPoint. Elevii sunt invitați să creeze o poveste folosind fotografii. Fotografiile pot fi importate în PowerPoint și elevii pot lucra mai departe cu fotografiile prin adăugarea de titluri, bule de text sau alte figuri. De asemenea, PowerPoint permite celor care-l folosesc să includă narațiunea, deci ar fi ușor ca elevii să o includă într-o poveste foto.

Microsoft a dezvoltat un instrument puternic pentru a face povești foto – Photo Story 3. Acest program poate să ajute studenții să creeze povești și proiecte cu ajutorul slide-urilor care includ tranziții interesante, mișcare, narațiune și chiar muzică. Elevii pot atunci cu ușurință să salveze dosare video pe un computer, CD sau pagină web, și să-l împărtășescă cu întreaga clasă.

7.2 Scurte prezentări

Elevii pregătesc scurte propoziții despre probleme familiare cum ar fi: să se prezinte, ce le place/ce nu le place, ce au făcut în weekend, etc. Simplele prezentări ar putea lua probabil 30 de secunde fiecare. La nivelurile mai avansate prezentările pot cere aptitudini mai analitice sau reflexive, cu privire la articole despre probleme curente, despre critica unui film sau a unei cărți. O asemenea prezentare ar putea dura de la 1 la 3 minute. Când folosești video media este important să subliniezi că elevii nu ar trebui să citească direct din scripturile pregătite. Este mult mai bine dacă ei sunt capabili să vorbească continuu fără un script și să folosească doar note doar de consultații

7.3 Discuții sau interviuri

Cei mai mulți elevi găsesc motivant să discute sau să ia interviuri asupra unor subiecte de diferite feluri cu privire la lumea lor. Subiectele pentru asemenea discuții sunt practic infinite. Totuși pare un lucru bun pentru profesor să fie descriptive în ceea ce privește termenii discuției, structura și rolurile, dacă nu se vrea să se piardă timpul cu cearta grupurilor cu privire la ceea ce vor face și cum vor face, decât cu privire la conținut. La niveluri mai înalte asemenea subiecte pot fi găsite chiar în curricula lor, în limbile străine moderne. Depinzând de timpul disponibil și de nivelul elevilor, profesorul ar trebui să-și acorde timp pentru pregătire.

7.4 Jocul de roluri

Când folosim jocul de roluri la niveluri mai scăzute, acestea ar trebui să se bazeze pe scene care ar trebui să fie deja văzute sau pe un text care a fost studiat. Acesta este făcut pentru a se asigura că elevii au vocabular suficient pentru a-l folosi în timpul jocului de rol. De asemenea, există o bază de sunet în termenii *mediu* și *personaje*. Clasa poate să fie împărțită în grupe cu fiecare grup având aceeași sarcină sau un număr de sarcini diferite.

7.5 Sketch-uri

Când lucrezi cu elevi mai avansați, este posibil să ai mai mult conținut și organizarea să fie decisă de către grupuri și elevii înșiși. Elevii pot fi încurajați să dezvolte sketch-uri, chiar inspirate din programele de televiziune. Experiența arată că de obicei este necesar să fie temperate ideile prea ambițioase, datorită timpului și cantității de echipament și recuzită. Totuși este o constantă sursă de surpriză cum elevii răspund potențialului creativ al mediului.

7.6 Mini-documentare

Facând un documentar despre școală, cartierul unde este școala, orașul nostru, etc. este o activitate ambițioasă și care ia mult timp. Totuși este necesar ca o asemenea activitate să fie considerată relevantă pentru restul cursului. Totuși pregătirea unui scurt documentar poate fi atât un exercițiu motivant, cât și un exercițiu valoros lingvistic.

7.7 Dramatizările

Scurtele dramatizări sunt o bună activitate pentru elevi mai avansați. Acestea pot fi bazate pe scurte povești sau itemuri de știri. Dramatizări ca acestea pot fi făcute fără a le consolida pe video, dar par a fi mai motivante pentru tineri când dramatizările sunt înregistrate. De asemenea, este de preferat să se lucreze pe o sarcină bine definită. Cum a mai fost menționat, ei pot de asemenea, să practice cu materialul existent pentru a-și îmbogății abilitățile de limbaj și înainte de a intra în faza de producție. Înainte ca sarcina să fie dusă la îndeplinire este necesar ca elevii să devină familiari cu textul în chestiune. De asemenea, ei ar trebui la acest punct să decidă cum pot portretiza conținutul textului folosind video. Se înregistrează producerea filmului. Este important să fie realist cu privire la ceea ce poate fi îndeplinit. Depinzând de timpul disponibil de vârstă și de nivelul elevilor, membrii grupului pot să dezvolte întregul script sau pot să lucreze de la note și să improvizeze. După ce sarcinile au fost terminate este de asemenea important să analizeze și să comenteze asupra produsului final.

7.8 Alte forme de înregistrare

Astăzi, camerele video digitale sunt chiar ușor de folosit și este ușor să transferi un video în format digital pe un computer. Acest lucru este adesea înfăptuit printr-o conexiune USB. Cele mai multe computere care sunt echipate cu pachetul Microsoft Office au de asemenea un video editor instalat de tipul Window Movie Maker. Dacă nu este posibil să se obțină asemenea programe de pe Internet gratis. Acest lucru face ușor să obții înregistrări semiprofesionale ad-hoc. Asemenea înregistrări sunt foarte

folositoare mai ales pentru vizitele în străinătate în legătură cu un schimb de exemplu, sau chiar ca știri video, pentru a fi pregătite, despre școala și regiunea proprie pentru o școală parteneră din altă regiune a unei alte țări.

Folosirea activă a mijloacelor video s-a dovedit a fi din ce în ce mai rodnică, în orele de limbi străine din Europa. Cei mai mulți elevi sunt de obicei motivați și se bucură să producă diferite proiecte. Din punct de vedere pedagogic, este fără îndoială important să devenim conștienți că producțiile video făcute de elevi nu ar trebui să fie prea complicate și ambițioase. În fapt, o regulă comună și folositoare pentru orice producție video este următoarea: *cu cât mai simplu, cu atât mai bine*.

Bibliography:

- Ang, T. (2005). Digital video Handbook. London: Dorling Kindersley.
- Burger, N. C. (2001). Focus on form in task-based instruction: an exploratory study. København.
- Doucette, M. (2001). Digital Video for dummies. Foster City, California: IDG.
- Ellis, R. (2003). Task-based language learning and teaching. Oxford: Oxford University Press.
- Fraser, P., & Oram, B. (2003). Teaching digital video production. London BFI.
- Goodman, R. M., & McGrath, P. (2002). Editing digital video. New York: McGraw-Hill.
- Hull, R. (2008). The new digital video manual: an essential, up-to-date guide to the equipment, skills and techniques of digital videomaking. London: Carlton.
- Kenworthy, C. (2006). Digital video: production cookbook - 100 professional techniques for independent and amateur filmmakers. Sebastopol: O'Reilly.
- Long, M. H., & Doughty, C. (2009). The Handbook of language teaching. Malden, MA: Wiley-Blackwell.
- McClellan, S. T. (2007). Digital storytelling: the narrative power of visual effects in film. Cambridge: MIT Press.
- Slattery, M., & Willis, J. (2001). English for primary teachers : a handbook of activities and classroom language. Oxford: Oxford University Press.
- Towse, M. (2002). The complete guide to digital video. London: Sanctuary.
- Wells, P. (2004). A beginner's guide to digital video. Zürich, Switzerland: AVA Pub.
- Willis, J. (1996). A framework for task-based learning. Harlow: Longman.